अस्मिनेव रौद्रे पशौ विकल्पिते सूक्ते षण्णामृचां प्रतीकानि दर्शयति। "परि णो रुद्रस्य हेति स्तुहि श्रुतम्। मीढुष्टमार्हन् बिभर्षि। त्वमग्ने रुद्र आवो राजानं" [९] इति। परि णो रुद्रस्य हेतिर्व्यणक्तिति वपायाः पुरोऽनुवाक्या। स्तुहि श्रुतं गर्त्तसदं युवानमिति याज्या। मीढुष्टम शिवतमेति पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्या। एतत्त्रयं रुद्राध्याये व्याख्यातं। अर्हन् बिभर्षीति पुरोडाशस्य याज्या। सा च प्रवर्ग्यमन्त्रेषु व्याख्यास्यते। त्वमग्ने रुद्रो असुर इति हविषः पुरोऽनुवाक्या। आ वो राजानमध्वरस्येति याज्या। एतच्चोभयं त्वमग्ने रुद्र इत्यनुवाके व्याख्यातम्॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

'आदेव' इति सावित्रे उपध्वस्ते सनिप्रदे।
'आ नो विश्वे' वैश्वदेवे बहुरूपे सनिप्रदे॥
'आवां मित्रा' द्विरूपायां मैत्रावरुणनामनि।
'इमा रुद्राय' रोहिण्यां रौद्र्यां गवि समीरितम्।
'परिणो रुद्र' इत्येतत्तत्रैव हि विकल्पितम्॥

इति षष्ठोऽनुवाकः।

अथ सप्तमोऽनुवाकः।

षष्ठे सावित्र्यादिपशूनां सूक्तान्यभिहितानि। सप्तमे सौर्य्यादिपशूनां सूक्तान्यभिधीयन्ते। तत्र यो ब्रह्मवर्चसकामः